EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 28.1.2009
KOM(2009) 21 lopullinen

2009/0009 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta laskutussääntöjen osalta

PERUSTELUT

EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Neuvoston direktiivillä 2001/115/EY, jäljempänä ’laskutusdirektiivi’, otettiin käyttöön yhteiset arvonlisäveron sisältäviä laskuja koskevat EU-säännöt. Tällaiset säännöt katsottiin tarpeellisiksi, jotta sisämarkkinat voisivat toimia moitteettomasti. Arvonlisäveron sisältäviä laskuja koskevien sääntöjen yksinkertaistamiseen, nykyaikaistamiseen ja yhdenmukaistamiseen tähtäävää tavoitetta ei kuitenkaan saavutettu kokonaisuudessaan. Jäsenvaltioilla on tällä hetkellä käytettävissään useita eri vaihtoehtoja, minkä vuoksi laskutussäännöt eivät ole yhdenmukaisia. Selkeä esimerkki tästä on erilaiset sähköistä laskutusta koskevat säännöt. Sääntöjen erilaisuutta pidetään yleisesti yhtenä tärkeimmistä syistä sille, ettei sähköisen laskutuksen käyttö ole yleistynyt.

Neuvoston direktiiviin 2006/112/EY, jäljempänä ’alv-direktiivi’ nykyisin sisältyvässä laskutusdirektiivissä säädetään, että komissio laatii neuvostolle kertomuksen sähköisen laskutuksen teknisestä kehityksestä viimeistään 31. joulukuuta 2008 ja antaa tarvittaessa ehdotuksen. Koska laskutusdirektiivillä ei ole täysin saavutettu asetettuja tavoitteita, neuvostolle annettavan kertomuksen liitteenä olevassa ehdotuksessa käsitellään myös laskutussäännösten puutteita.

Yleinen tausta

Tarpeettomat hallinnolliset rasitukset haittaavat kasvua ja estävät innovointia. Alv-direktiiviin sisältyvissä laskutussäännöissä asetetaan ilmoitusvelvollisuuksia lähes kaikille eurooppalaisille yrityksille. Näitä sääntöjä yksinkertaistamalla voidaan hyvinkin lieventää yrityksille aiheutuvia hallinnollisia rasitteita.

Lisäksi alv-vaatimusten noudattaminen estää sähköisen laskutuksen yleistymistä, minkä vuoksi yritykset eivät voi saada mahdollisia huomattavia kustannussäästöjä. Yritysten toiminta ei voi tehostua, ellei esteitä poisteta uuden teknologian käytöltä.

Yksinkertaisempien ja yhdenmukaisempien sääntöjen käyttöönoton lisäksi on ratkaistava alv-petoksiin liittyvät ongelmat. Alv-petosten torjuminen edellyttää tehokasta työskentelyä. Laskutussääntöihin tehtävät muutokset eivät saisi estää tätä työtä vaan täydentää sitä.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Alv-direktiivi 2006/112/EY

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Laskutusta koskevan ehdotuksen tärkeimpänä tavoitteena on ottaa käyttöön nykyaikaiset ja yhdenmukaiset säännöt, joilla yksinkertaistetaan yrityksiin sovellettavia laskutusvaatimuksia ja annetaan samalla veroviranomaisille tehokkaat tavat varmistaa verojen maksaminen. Tämän voidaan katsoa tukevan komission ohjelman neljää keskeistä näkökohtaa.

Yrityksille aiheutuvien rasitusten keventäminen

Komissio esitti tammikuussa 2007 kunnianhimoisen toimintaohjelman, jonka tavoitteena on keventää yrityksille EU:ssa aiheutuvaa hallinnollista rasitusta 25 prosenttia vuoteen 2012 mennessä. Toimintaohjelma hyväksyttiin Eurooppa-neuvoston kevätkokouksessa maaliskuussa 2007. Alv-direktiivi on toimintaohjelman soveltamisalaan kuuluvien 42 säädöksen joukossa. Mainitussa direktiivissä yrityksille asetettavat ilmoitusvelvollisuudet koskevat ennen kaikkea laskutussääntöjä.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on keventää näistä säännöistä johtuvia rasituksia. Sillä pyritään ennen kaikkea varmistamaan, että veroviranomaiset hyväksyvät sähköiset laskut samoin edellytyksin kuin paperiset laskut. Lisäksi tällä ehdotuksella pyritään vahvistamaan yhdenmukaiset laskutussäännöt vähentämällä jäsenvaltioiden käytettävissä olevia vaihtoehtoja. Yritysten mielestä yhteiset standardoidut laskutussäännöt ovat ratkaisevan tärkeässä asemassa niille aiheutuvien rasitusten keventämisessä.

Hallinnolliseen rasitukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevän riippumattomien sidosryhmien korkean tason ryhmän 22. lokakuuta 2008 antaman lausunnon mukaan hallinnollisia rasituksia on hyvinkin mahdollista keventää laskutuksen alalla. Lisäksi siinä vahvistettiin, että veroviranomaisten on kohdeltava sähköisiä ja paperisia laskuja tasaveroisesti.

Pk-yritysten tukeminen

Komissio hyväksyi eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen (Small Business Act) 25. kesäkuuta 2008. Siinä on luettelo toimenpiteistä, joita jäsenvaltioiden ja komission olisi toteutettava pk-yritysten tukemiseksi.

Tällä ehdotuksella täydennetään mainittua aloitetta laajentamalla säädöksen soveltamisala koskemaan yksinkertaistettuja laskuja, kuten pieniä summia koskevia laskuja, jotka ovat erityisen tärkeitä pk-yrityksille, ja antamalla kaikille jäsenvaltioille mahdollisuus tilittää arvonlisävero kassaperusteista kirjanpitojärjestelmää käyttäen.

Sähköisen laskutuksen käytön lisääminen

Kasvua ja työllisyyttä koskevan Lissabonin toimintasuunnitelman toteuttaminen on yksi komission tärkeimmistä tavoitteista. Sähköisen laskutuksen käytön kannustaminen poistamalla sähköisten laskujen toimittamiseen ja tallentamiseen kohdistuvat lainsäädännölliset esteet voi auttaa yrityksiä alentamaan kustannuksia ja lisäämään tehokkuutta ja siten myötävaikuttaa Lissabonin toimintasuunnitelmassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen.

Komission päätöksellä perustetun sähköisen laskutuksen asiantuntijaryhmän mukaan alv-direktiivi on yksi tärkeimmistä säädöksistä (joskaan ei ainoa), joka vaikuttaa suoranaisesti sähköisen laskutuksen käytön yleistymiseen.

Sähköisen maksamisen yhdenmukaistamiseksi Euroopassa vuoden 2008 alussa perustettu yhtenäinen eurooppalainen maksualue ja sähköisen laskutuksen käytön edistäminen voivat hyödyttää toinen toistaan laskujen ja maksujen välisten luontaisten yhteyksien vuoksi.

Sähköisen laskutuksen edistämiseksi tällä ehdotuksella pyritään poistamaan alv-direktiivistä sähköisiin laskuihin kohdistuvat esteet tekemällä sähköisesti ja paperilla lähetettävistä laskuista tasaveroiset ja varmistamalla siten toimitusmenetelmän puolueettomuus.

Petosten torjuminen

Komissio julkaisi 31. toukokuuta 2006 tiedonannon koordinoidusta strategiasta veropetosten torjunnan tehostamiseksi (KOM(2006) 254). Eräät tiedonannossa mainittavat alv-petokset, kuten aiheettomat vähennykset ja karusellipetokset, pohjautuvat laskujen käyttöön.

Vaikka laskuja voidaan käyttää petosten tekemiseen, monissa tapauksissa laskut ovat tärkein veroviranomaisten käytössä oleva asiakirja, josta veron maksaminen voidaan tarkastaa. Komissaari Kovács totesi 14. toukokuuta 2008 pidetyssä ECOFIN-kokouksessa antamassaan suullisessa selonteossa, että ”laskutussääntöjä päivitettäessä olisi parannettava veroviranomaisten mahdollisuutta valvoa verovelvollisia.”

Tähän ehdotukseen sisältyy toimenpiteitä, joilla pyritään auttamaan veroviranomaisia torjumaan alv-petoksia. Tällaisia toimenpiteitä ovat laskun asemaa alv-vähennyksissä koskevien sääntöjen tiukentaminen ja tietojenvaihdon nopeuttaminen yhteisön sisäisistä luovutuksista/suorituksista. Jälkimmäinen toimenpide täydentää komission ehdotusta, jolla pyritään lyhentämään yhteenvetoilmoituksia koskevan tietojenvaihdon määräaikaa jäsenvaltioiden välillä.

KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Intressitahojen kuuleminen

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Julkinen kuuleminen.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Julkisessa kuulemisessa pyydettiin näkemyksiä eräiden laskutustutkimuksessa esitettyjen suositusten ja sähköistä laskutusta käsittelevän asiantuntijaryhmän laatimien sähköistä laskutusta koskevien yleisten periaatteiden pohjalta. Yleisesti ottaen yritykset ja elinkeinonharjoittajien yhdistykset puolsivat voimakkaasti suosituksia, joista pyydettiin näkemyksiä julkisessa kuulemisessa. Mainitut suositukset on otettu suurelta osin huomioon tässä ehdotuksessa.

Avoin kuuleminen järjestettiin internetissä 24.7.2008–19.9.2008. Komissio sai 64 vastausta. Tulokset ovat saatavissa seuraavassa osoitteessa: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm.

Asiantuntijatiedon käyttö

Lähteenä olleet tieteenalat ja asiantuntemuksen alat

Komissio käynnisti 25. heinäkuuta 2007 avoimen tarjouskilpailun

laskutustutkimuksesta. Tarjoukset oli toimitettava viimeistään 7. syyskuuta 2007. Tutkimuksen tekemistä koskeva sopimus allekirjoitettiin tarjouskilpailun voittajan kanssa 17. joulukuuta 2007.

Käytetty menettely

Tutkimuksella oli kolme tavoitetta. Ensinnäkin tarkoituksena oli selvittää, millaisia erilaisia sääntöjä 27 jäsenvaltiossa on laskutusdirektiivin täytäntöönpanosta ja kuinka yleistä sähköisen laskutuksen käyttö on EU:ssa. Toiseksi pyrittiin analysoimaan, millaisia vaikeuksia yrityksillä on täyttää eri laskutusvelvoitteet ennen kaikkea sähköisessä laskutuksessa, sekä arvioimaan, kuinka tärkeitä valvontavälineitä laskutusvelvoitteet ovat kansallisille hallinnoille. Kolmantena tavoitteena oli esittää suosituksia lainsäädännön muuttamiseksi aloilla, joilla jäsenvaltioiden lähestymistapa voisi olla nykyistä yhdenmukaisempi tai joilla lainsäädäntöä voitaisiin nykyaikaistaa.

Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Jäsenvaltioiden veroneuvojat ja alv-asiantuntijat.

Tiivistelmä saaduista ja huomioon otetuista asiantuntijalausunnoista

Peruuttamattomia seurauksia aiheuttavia vakavia riskejä ei havaittu.

Lausunnot saatiin laskutustutkimuksesta, jota käytettiin julkisen kuulemisen perustana.

Jäsenvaltioita kuultiin 25. syyskuuta 2008 pidetyssä työryhmän nro 1 kokouksessa. Jäsenvaltioiden alv-asiantuntijat kommentoivat eräitä tähän ehdotukseen sisällytettäviksi tarkoitettuja toimenpiteitä.

Asiantuntijalausuntojen julkistaminen

Laskutustutkimus julkaistiin komission verkkosivustolla. Eräitä suosituksia hyödynnettiin julkisessa kuulemisessa.

Laskutustutkimus on saatavissa seuraavassa osoitteessa: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm.

Vaikutusten arviointi

Alv-direktiivin 237 artiklassa komissiota velvoitetaan antamaan kertomus viimeistään 31. joulukuuta 2008 ja laatimaan tarvittaessa ehdotus sähköisen laskutuksen edellytysten muuttamisesta tällä alalla tapahtuneen teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi. Vaikkei minkäänlainen tekninen kehitys sinällään velvoita komissiota laatimaan ehdotusta, sopivin tapa poistaa sähköisen laskutuksen esteet on muuttaa direktiiviä, sillä esteet sisältyvät itsessään alv-direktiiviin.

Myös yrityksille aiheutuvien rasitteiden keventämiseen ja pk-yritysten auttamiseen tähtäävät muut tavoitteet voidaan saavuttaa ainoastaan muuttamalla alv-direktiivin säännöksiä.

Vaikkei täysimääräistä vaikutustenarviointia ollut mahdollista tehdä alv-direktiivissä säädetyn määräajan vuoksi, useat vaikutustenarvioinnissa esille tulleet seikat sisältyvät

ehdotukseen ja sen liitteenä olevaan tiedonantoon.

Hallinnollisen rasituksen keventämiseen tähtäävän toimintaohjelman (http://ec.europa.eu/enterprise/admin-burdens-reduction/action_program_en.htm) mukainen määrittäminen tapahtui EU:n standardikustannusmallia käyttäen, ja tämän perusteella arvioitiin, että keskipitkällä aikavälillä sähköisen laskutuksen alv-esteitä voitaisiin poistaa jopa 18 miljardin euron arvosta, jos kaikki laskut lähetettäisiin sähköisesti. Kun otetaan huomioon laadittavien alv-laskujen lukumäärä ja se, miten nopeasti sellaiset jäsenvaltiot ovat siirtyneet sähköiseen laskutukseen, joissa paperisia ja sähköisiä laskuja kohdellaan jo nyt tasaveroisina, voidaan esittää varovaisempana arviona paperisten ja sähköisten laskujen välisistä kustannuseroista, että yrityksille syntyvät kustannussäästöt ovat edellä mainittua alhaisemmat mutta edelleen merkittävät.

EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotettu toimenpide koskee alv-direktiivin muuttamista. Lainsäädäntöön ehdotetaan seuraavia muutoksia.

Yhteisön sisäisissä luovutuksissa/suorituksissa syntyvä verosaatava

Tämä ehdotus täydentää komission ehdotusta (KOM(2008) 147) siltä osin kuin se koskee yhteenvetoilmoitusten määräajan lyhentämistä yksinkertaistamalla yhteisön sisäisissä luovutuksissa/suorituksissa syntyvää verosaatavaa koskevia sääntöjä. Tarkoituksena on vahvistaa yksi päivämäärä, jona verosaatava syntyy, eli luovutus-/suoritushetken perusteella määritettävän verotettavan tapahtuman päivämäärä. Edellyttämällä, että lasku on laadittava viimeistään verosaatavan syntyä seuraavan kuukauden 15. päivänä, lasku on tulevaisuudessakin pääasiallinen asiakirja, jolla yhteisön sisäinen luovutus/suoritus voidaan todistaa.

Lisäksi yhteisön sisäisistä hankinnoista syntyvän verosaatavan päivämäärää muutetaan siten, että se vastaa yhteisön sisäisten luovutusten/suoritusten päivämäärää.

Vähennysoikeus

Kahta toimenpidettä ehdotetaan vähennysoikeutta koskevien sääntöjen muuttamiseksi.

Velvoite pitää hallussa laskua vähennysoikeuden saamiseksi

Ehdotuksessa kohdellaan tasaveroisesti luovuttajien/suorittajien velvollisuutta laatia lasku ja hankkijoiden velvollisuutta pitää laskua hallussa vähennysoikeutensa käyttämiseksi. Nykyiset säännöt johtavat erilaiseen kohteluun, sillä eräissä tapauksissa (esim. käännetty verovelvollisuus) hankkijan ei tarvitse pitää hallussa pätevää laskua käyttääkseen vähennysoikeuden. Ehdotuksessa sallitaan kuitenkin nykyiseen tapaan, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus myöntää vähennysoikeus muiden todisteiden perusteella, jos pätevää laskua ei ole käytettävissä.

Kassaperusteinen kirjanpito

Eräät jäsenvaltiot voivat soveltaa poikkeusta sen suhteen, milloin sellaiset

verovelvolliset voivat käyttää vähennysoikeutta, jotka ilmoittavat arvonlisäveron pienten yritysten veronmaksua helpottavaa vapaaehtoista kassaperusteista kirjanpitojärjestelmää käyttäen. Tämän poikkeuksen mukaan kassaperusteista kirjanpitojärjestelmää käyttäville verovelvollisille syntyy vähennysoikeus, kun ne suorittavat maksun luovuttajilleen/suorittajilleen, edellyttäen että ne saavat lykätä veronmaksuhetkeä maksun vastaanottoon asti.

Tällaista kassaperusteisen kirjanpitojärjestelmän mahdollistamaa yksinkertaistamistoimenpidettä ehdotetaan laajennettavaksi koskemaan kaikkia jäsenvaltioita. Tätä järjestelmää voisivat käyttää kaikki mikroyritysten ja pk-yritysten määritelmää koskevan komission suosituksen 2003/361/EY mukaiset mikroyritykset, joiden vuotuinen liikevaihto on enintään 2 miljoonaa euroa.

Lisäksi kun ainoastaan luovuttaja/suorittaja tilittää arvonlisäveron maksua vastaanotettaessa, näiden luovutusten/suoritusten vastaanottajalle olisi siitä huolimatta annettava mahdollisuus välittömään vähennysoikeuteen. Tämä ehdotus muodostaa oikeusperustan, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat tukea kassaperusteista kirjanpitojärjestelmää käyttäviä yrityksiä.

Arvonlisäveron sisältävään laskuun merkittäviä tietoja koskevia vaatimuksia muutetaan siten, että luovuttajan/suorittajan on merkittävä siihen päivä, jona verosaatava syntyy. Tällä hetkellä ilman tätä vaatimusta vastaanottaja ei tietyissä tapauksissa voi tietää, milloin vähennysoikeutta voidaan käyttää.

Laskun laatiminen

Jäsenvaltio, jonka sääntöjä sovelletaan

Tällä hetkellä on jossakin määrin epäselvää, minkä jäsenvaltion laskutussääntöjä sovelletaan. Vaikka yleisesti katsotaan, että on sovellettava sen jäsenvaltion laskutussääntöjä, jossa vero on maksettava, tätä ei ole nimenomaisesti ilmaistu.

Tämä aiheuttaa vaikeuksia yrityksille. Kun verovelvollinen luovuttaa sellaisia tavaroita tai suorittaa sellaisia palveluja, joiden vero on maksettava toisessa jäsenvaltiossa, verovelvollisen olisi täytettävä toisessa jäsenvaltiossa voimassa olevat laskutusvaatimukset, jotka voivat poiketa verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltiossa sovellettavista vaatimuksista.

Ehdotuksella pyritään ratkaisemaan tämä ongelma ottamalla käyttöön yhdenmukaiset säännöt yritysten välisille laskuille (B2B). Tällöin verovelvollisella, joka laatii laskun, jonka perusteella verovelvollinen merkitään arvonlisäverovelvolliseksi, on oikeusvarmuus siitä, että lasku on pätevä koko EU:ssa. Tämän ansiosta voidaan soveltaa myös luovuttajan/suorittajan jäsenvaltion sääntöjä, mikä perustuu yhden luukun järjestelmään, jonka tarkoituksena on antaa yrityksille mahdollisuus täyttää velvoitteensa sijoittautumisjäsenvaltiostaan käsin.

Ehdotuksella pyritään ennen kaikkea yhdenmukaistamaan laskutussääntöjä niiltä kohdin, joissa kohtelu vaihtelee, eli verovapaat luovutukset ja suoritukset, laskujen laatimisen määräaika, kokoomalaskut, itselaskutus ja ulkoistaminen kolmansille osapuolille.

Kun kyseessä ovat yritysten luovutukset/suoritukset hankkijoille (B2C), sovelletaan edelleen verotuspaikan sääntöjä, mutta yritykset hyötyvät yhdenmukaisuuden ja avoimuuden lisääntymisestä. Ehdotuksessa pyritään huomioimaan tasapainoisesti sekä jäsenvaltioiden tarve valvoa veroja että tarve keventää hallinnollisia rasitteita antamalle niille mahdollisuus vaatia laskuja B2C-luovutuksista/-suorituksista. Laskutusvaatimus voi koskea ainoastaan yksinkertaistettuja laskuja ja sitä on sovellettava tasaveroisesti sekä sijoittautuneisiin että sijoittautumattomiin yrityksiin.

Liiketoiminnan avoimuus voidaan saavuttaa vaatimalla jäsenvaltioita julkaisemaan internetsivustolla yksityiskohtaisia tietoja B2C-luovutuksia/-suorituksia koskevista laskutussäännöistä. Itse asiassa komission ehdotuksessa (KOM(2004) 728 lopullinen – asetuksen (EY) N:o 1789/2003 34 f artikla) jo edellytetään tätä yhden luukun järjestelmässä, joten yhden luukun minijärjestelmä tarvitsee jotakin samankaltaista.

Laskun sisältö

Alv-tarkoituksia varten vaaditaan yleensä, että lasku on laadittava todisteeksi valtionkassaan maksettavasta alv:stä ja varmistaman, että hankkija saa vähennysoikeuden. Lasku on selvästikin tärkeämpi sellaisissa tapauksissa, joissa syntyy vähennysoikeus, kuin sellaisissa, joissa arvonlisäveroa on velvollinen maksamaan ainoastaan luovuttaja/suorittaja.

Nämä seikat huomioon ottaen ehdotuksella pyritään luomaan laskutukselle kaksitasoinen järjestelmä. Ensimmäisellä tasolla ovat täydelliset arvonlisäveron sisältävät laskut, jotka ovat pakollisia ja joissa on tarkat tiedot B2B-luovutuksista/suorituksista silloin, kun hankkija tulee todennäköisesti käyttämään vähennysoikeutta, luovuttajalla/suorittajalla on vähennysoikeus edellisessä vaiheessa tai kyseessä on rajatylittävä luovutus/suoritus. Toisella tasolla ovat yksinkertaistetut laskut, joita voidaan käyttää vaihtoehtoisesti tai joita on tietyissä tapauksissa pakko käyttää.

Täydellinen arvonlisäveron sisältävä lasku

Täydellisten arvonlisäveron sisältävien laskujen osalta alv-direktiivin 226 artiklassa säädetyt vaatimukset on suurelta osin säilytetty. Huomattavia muutoksia on kolme.

Ensimmäinen muutos koskee luovuttajille/suorittajille asetettavaa vaatimusta merkitä laskuun hankkijan arvonlisäverotunniste. Veroviranomainen voi siten olla varmempi siitä, että laskussa oleva hankkijan arvonlisäverotunniste on sama kuin tunniste, jonka nojalla vähennysoikeutta käytetään. Näin ollen kotimaisten laskujen ja sellaisten laskujen, jotka koskevat luovutusta/suoritusta toisessa jäsenvaltiossa olevalle hankkijalle, välillä ei enää tehdä eroa. Sen ansiosta voidaan myös tunnistaa hankkija yhdenmukaisesti, kun laskujen sähköinen toimitus toivottavasti yleistyy tulevaisuudessa.

Toinen muutos on luovutus-/suorituspäivän korvaaminen päivämäärällä, jona verosaatava syntyy. Muutoksen ansiosta luovutuksen/suorituksen vastaanottaja tietää, milloin vähennysoikeutta voidaan käyttää.

Kolmas muutos koskee käännettyä verovelvollisuutta käyttäen tapahtuvia luovutuksia/suorituksia. Tällaisessa tapauksessa luovuttajan/suorittajan, joka ei ole

veronmaksuvelvollinen, ei tarvitse merkitä arvonlisäverokantaa ja maksettavaa arvonlisäveron määrää täydelliseen laskuun, jos luovutus/suoritus tapahtuu toisessa jäsenvaltiossa. Usein luovuttajan/suorittajan on vaikea saada tietoonsa arvonlisäverokantaa, jos hankkija on toisessa jäsenvaltiossa.

Yksinkertaistettu arvonlisäveron sisältävä lasku

Jäsenvaltioilla on mahdollisuus vaatia verovelvollista laatimaan laskun B2C-luovutuksista/-suorituksista. Kuitenkin silloin, kun arvonlisäverovähennys on epätodennäköinen, voidaan vaatia ainoastaan yksinkertaistettua arvonlisäveron sisältävää laskua.

B2B-luovutukissa/-suorituksissa yritykset voivat valintansa mukaisesti laatia yksinkertaistetun laskun hyvityslaskuista ja verovapaista kotimaisista luovutuksista/suorituksista, joista ei hankkijalle synny vähennysoikeutta edeltävässä vaiheessa. Kun laskun määrä on alle 200 euroa, vaaditaan ainoastaan yksinkertaistettua laskua. Koska tällaisessa tapauksessa mahdollisesti vähennettävä arvonlisäveron määrä on pieni, myös jäsenvaltion talousarvioon kohdistuva riski on vähäinen. Suurin osa jäsenvaltioista on joka tapauksessa jo kuullut arvonlisäverokomiteaa ottaakseen käyttöön yksinkertaistetut laskut tapauksissa, joissa määrät ovat vähäisiä.

Yksinkertaistettuihin laskuihin on merkittävä alv-direktiivin nykyisessä 238 artiklassa mainittavat tiedot. Ainoa lisäys on vaatimus merkitä tavara- tai palvelutyypin arvo.

Sähköinen laskutus

Jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön sähköistä laskutusta koskevat säännöt eri tavoin käytössään olleiden eri vaihtoehtojen mukaisesti. Tämä on johtanut epäyhtenäisiin sähköistä laskutusta koskeviin sääntöihin, joita yritysten on ollut vaikea noudattaa ennen kaikkea lähetettäessä sähköisiä laskuja yli rajojen.

Ehdotuksella pyritään poistamaan alv-direktiivissä olleet sähköisen laskutuksen lainsäädännölliset esteet kohtelemalla sekä paperisia että sähköisiä laskuja tasaveroisina. Sen vuoksi poistetaan vaatimus, jonka mukaan sähköinen lasku olisi tehtävä kehittyneenä sähköisenä allekirjoituksena tai organisaatioiden välisenä tiedonsiirtona (EDI).

Samalla on tärkeää, että kehitetään parhaita käytänteitä, jotta standardeilla, yrityksille asetettavilla vaatimuksilla ja kaikilla lainsäädännöllisillä vaatimuksilla on sama tavoite. Tässä mielessä alv-direktiivi voi vain osittain auttaa poistamaan alv-lainsäädännössä olevia esteitä. Tältä osin sähköisen laskutuksen asiantuntijaryhmässä tehtävä työ tulee olemaan hyödyllistä.

Laskujen tallentaminen

Ehdotuksessa esitetään EU:n yhteistä kuuden vuoden pituista tallentamisaikaa laskuille. Tämä varmistaisi jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon yhdenmukaisuuden ja vastaisi yleisesti jäsenvaltioissa nykyisin sovellettavia tallentamisaikoja.

Jäsenvaltio, jonka sääntöjä sovelletaan, on nyt tämän ehdotuksen myötä selkeästi määritelty lainsäädännössä. Kun kyseessä on luovuttaja/suorittaja, sovelletaan sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa luovuttaja/suorittaja on merkitty arvonlisäverovelvolliseksi.

Kun kyseessä on hankkija, sovelletaan sen jäsenvaltion sääntöjä, johon hankkija kuuluu.

Lisäksi yritykset saavat muuntaa paperiset laskut sähköiseen muotoon tallentamistarkoituksia varten.

Oikeusperusta

EY:n perustamissopimuksen 93 artikla.

Toissijaisuusperiaate

Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Toissijaisuusperiaatetta ei sen vuoksi sovelleta.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Direktiivi on soveltuvin ja yksinkertaisin toimenpide, koska voimassa olevat yksinkertaistettavat, nykyaikaistettavat ja yhdenmukaistettavat säännöt ovat direktiivin säännöksiä.

Toimenpiteillä pyritään keventämään yrityksille aiheutuvia hallinnollisia rasituksia, auttamaan pk-yrityksiä, helpottamaan sähköisten laskujen käyttöä ja siten vaikuttamaan myönteisellä tavalla talouden toimijoihin samalla kun jäsenvaltioille jätetään riittävästi keinoja valvoa veroja tosiasiallisesti ja tehokkaasti.

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa: direktiivi.

Muut sääntelytavat eivät soveltuisi seuraavasta syystä.

Muutettava lainsäädäntö on direktiivi, joten muunlainen säädös ei voi tulla kyseeseen.

TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

LISÄTIEDOT

Yksinkertaistaminen

Ehdotuksella pyritään yksinkertaistamaan (EU:n ja kansallisten) viranomaisten sekä yksityisten osapuolten hallintomenettelyjä.

Ehdotuksella pyritään poistamaan lainsäädännölliset esteet arvonlisäveron sisältävien laskujen sisämarkkinoilta. Ehdotus kuuluu komission lokakuussa 2005 käynnistämään yksinkertaistamisstrategiaan (KOM(2005) 535) ja tarkoituksena on lisätä yritysten kilpailukykyä. Yksinkertaistettavat toimenpiteet koskevat ennen kaikkea kaikkialla EU:ssa voimassa olevien yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti laadittavia laskuja,

B2C-luovutuksissa/-suorituksissa laadittavia yksinkertaistettuja laskuja, sähköisten ja paperisten laskujen tasaveroista kohtelua, laskujen tallentamisajan yhdenmukaistamista koko EU:ssa ja jäsenvaltioille annetun mahdollisuuden asettaa edellytyksiä itselaskutukselle poistamista.

Ehdotus parantaa jäsenvaltioiden välillä yhteisön sisäisistä tavaroiden luovutuksista vaihdettavien tietojen laatua.

EU:n tasolla yhdenmukaistetut säännöt antavat yrityksille oikeusvarmuuden siitä, että yhden jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti laaditut laskut ovat myös muiden jäsenvaltioiden sääntöjen mukaiset. Tällä hetkellä yritykset voivat joutua noudattamaan 27:ää erilaista laskutussääntöä.

Vastaavuustaulukko

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina kansalliset säännökset, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä kyseisten säännösten ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko.

2009/0009 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta laskutussääntöjen osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetussa neuvoston direktiivissä 2006/112/EY[4] säädetään arvonlisäveron sisältäviin laskuihin sovellettavat edellytykset ja säännöt sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Mainitun direktiivin 237 artiklan mukaisesti komissio on antanut kertomuksen, jossa käsitellään tekninen kehitys huomioon ottaen eräitä sähköiseen laskutukseen liittyviä ongelmia ja myös eräitä muita aloja, joilla arvonlisäverosääntöjä olisi yksinkertaistettava sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi.

(2) Koska kirjanpidon on oltava riittävää, jotta jäsenvaltiot voivat valvoa väliaikaisesti yhdestä jäsenvaltiosta toiseen liikkuvia tavaroita, olisi tehtävä selväksi, että kirjanpidossa on mainittava tiedot jäsenvaltioiden välillä väliaikaisesti liikkuvien tavaroiden arvioinnista. Arviointia varten tapahtuvaa tavaroiden siirtoa toiseen jäsenvaltioon ei tulisi pitää arvonlisäverotarkoituksissa suoritettavana tavaroiden luovutuksena.

(3) Yhteisön sisäisissä tavaroiden luovutuksissa syntyvää arvonlisäverosaatavaa koskevia sääntöjä olisi yksinkertaistettava, jotta varmistetaan yhteenvetoilmoituksissa toimitettujen tietojen yhdenmukaisuus ja tällaisten ilmoitusten avulla tapahtuvan tietojenvaihdon oikea-aikaisuus. Direktiivin 2006/112/EY 67 artiklan 2 kohdassa säädetty poikkeus, jolla sallitaan verosaatavan synty laskun laatimishetkellä, olisi poistettava. Arvonlisäverosaatavan olisi synnyttävä ainoastaan luovutus- tai suoritushetkellä. Lisäksi kun tavaroita luovutetaan jatkuvana suorituksena yhdestä

---

1 EUVL C […], […], s. […].
2 EUVL C […], […], s. […].
3 EUVL C […], […], s. […].
4 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

jäsenvaltiosta toiseen yli yhden kalenterikuukauden ajan, verosaatavan on synnyttävä kunkin kalenterikuukauden lopussa. Yhteisön sisäisissä hankinnoissa syntyvää arvonlisäverosaatavaa koskevat säännöt olisi muutettava vastaavalla tavalla.

(4) Jotta voitaisiin auttaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joilla on vaikeuksia maksaa arvonlisävero toimivaltaisille viranomaisille ennen kuin ne ovat saaneet maksun hankkijoiltaan, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus sallia arvonlisäveron tilittäminen käyttäen kassaperusteista kirjanpitojärjestelmää, jossa luovuttajat ja suorittajat maksavat arvonlisäveron toimivaltaiselle viranomaiselle saadessaan maksun luovutuksesta tai suorituksesta ja jossa vahvistetaan luovuttajalle ja suorittajalle syntyvä vähennysoikeus luovutusta tai suoritusta maksettaessa. Tämän ansiosta jäsenvaltiot voisivat ottaa käyttöön vapaaehtoisen kassaperusteisen kirjanpitojärjestelmän, joka ei vaikuta kielteisesti niiden arvonlisäverosta saamia tuloja koskevaan kassavirtaan.

(5) Direktiivin 2006/112/EY mukaisesti laadittu pätevä lasku on arvonlisäveron valvonnassa käytettävä asiakirja, jolla on tärkeä asema erityisesti vähennysoikeuden osalta. Tämä pätee kaikkiin liiketoimintoihin riippumatta siitä, kuka on veronmaksuvelvollinen. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön säännöt, joilla jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus edellyttää pätevän arvonlisäveron sisältävän laskun esittämistä kaikissa vähennysoikeuden synnyttävissä tapauksissa.

(6) Jotta yritysten laskutusvelvollisuuksien oikeusvarmuus toteutuisi, olisi selkeästi mainittava, minkä jäsenvaltion laskutussääntöjä sovelletaan. Olisi sovellettava sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa luovutuksen tai suorituksen toteuttava verovelvollinen on merkitty arvonlisäverovelvolliseksi tai johon tämä on sijoittautunut muulla tavalla.

(7) Jotta yrityksille aiheutuvia rasituksia kevennettäisiin, yksinkertaistettuja laskuja olisi voitava käyttää myös aloilla, joilla veroriski on vähäinen, kuten hyvityslaskut sekä vähäarvoiset ja eräät verovapaat toimitukset ja suoritukset.

(8) Koska muille kuin verovelvollisille tapahtuvia luovutuksia ja suorituksia koskevat laskutussäännöt ovat erilaisia eri jäsenvaltioissa ja koska petosten torjuntatoimenpiteitä on jatkettava, olisi edelleen oltava mahdollisuus vaatia verovelvollisia laskuttamaan muita kuin verovelvollisia henkilöitä. Tämä on kuitenkin tasapainotettava yrityksille aiheutuvien rasitusten keventämiseen tähtäävän tavoitteen kanssa, joten vaatimuksena oli oltava ainoastaan mahdollisimman vähän tietoja sisältävän yksinkertaistetun laskun esittäminen.

(9) Jotta verovelvollisiin ja muihin kuin verovelvollisiin oikeushenkilöihin sovellettavat laskutussäännöt voitaisiin yhdenmukaistaa sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi, jäsenvaltioiden käytettävissä olevat asiaankuuluvat vaihtoehdot olisi poistettava ja korvattava ne yhdenmukaisilla säännöillä. Näin olisi tehtävä verovapaita luovutuksia ja suorituksia, laskun laatimiselle asetettavaa määräaikaa, kokoomalaskuja, itselaskutusta ja ulkoistamista yhteisön ulkopuolisille kolmansille osapuolille koskevien sääntöjen osalta.

(10) Laskuissa mainittavia tietoja koskevia vaatimuksia olisi muutettava, jotta veroja voitaisiin valvoa tehokkaammin, rajatylittävien ja kotimaisten luovutusten ja suoritusten tasaveroinen kohtelu saavuttaa ja sähköistä laskutusta edistää.

(11) Koska sähköisen laskutuksen käyttö voi vähentää yritysten kustannuksia ja parantaa niiden kilpailukykyä, on välttämätöntä, että paperisia ja sähköisiä laskuja kohdellaan tasaveroisina. Lähestymistapa voi olla teknologiasta riippumaton ainoastaan, jos varmistetaan, että paperisten ja sähköisten laskujen välillä ei tehdä eroa niiden sisällön, laatimisen ja tallentamisen perusteella.

(12) Koska jäsenvaltioiden erilaiset laskujen pakollista tallentamisaikaa, -tapaa ja -paikkaa koskevat säännöt lisäävät merkittävästi yrityksille aiheutuvia rasituksia, olisi vahvistettava yhteinen tallentamiskausi ja mahdollistettava laskujen tallentaminen sähköisessä muodossa sekä niiden tallentaminen verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltion ulkopuolella, edellyttäen että laskut voidaan asettaa käyttöön viipymättä. Olisi myös säädettävä, että laskujen tallentamiseen olisi sovellettava verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltion sääntöjä.

(13) Laskujen asettamista toimivaltaisten viranomaisten saataville valvontatarkoituksia varten koskevia sääntöjä olisi selkeytettävä, jotta silloin kun verovelvollinen on tallentanut laatimansa tai vastaanottamansa sähköiset laskut, ne ovat sen jäsenvaltion saatavilla, jossa vero on maksettava.

(14) Arvonlisäverolaskutusta koskevien sääntöjen yksinkertaistamista, nykyaikaistamista ja yhdenmukaistamista koskevia tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(15) Direktiiviä 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

(1) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) verovelvolliselle suoritettu palvelu, joka koskee kyseisten tavaroiden arviointia tai niihin kohdistuvaa työtä, joka fyysisesti suoritetaan tavaran lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltion alueella, jos tavara arvioinnin tai työn jälkeen lähetetään takaisin mainitulle verovelvolliselle siihen jäsenvaltioon, josta se alun perin lähetettiin tai kuljetettiin;”.

(2) Korvataan 64 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yli yhden kalenterikuukauden ajan jatkuvana suorituksena tapahtuva sellaisten tavaroiden luovutus, jotka lähetetään tai kuljetetaan muuhun kuin näiden tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon ja jotka luovutetaan arvonlisäverosta

vapautettuina tai jotka verovelvollinen siirtää arvonlisäverosta vapautettuina toiseen jäsenvaltioon yrityksensä tarpeita varten 138 artiklassa säädettyjä edellytyksiä noudattaen, on katsottava loppuunsaatetuksi kunkin kalenterikuukauden päättyessä, kunnes tavaroiden luovutus lopetetaan.

Yli yhden vuoden ajan jatkuvana suorituksena tapahtuvat palvelujen suoritukset, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron ja joihin ei liity tilityksiä tai maksuja kyseisen ajanjakson aikana, on katsottava loppuunsaatetuiksi kunkin kalenterivuoden päättyessä, kunnes palvelujen suoritus lopetetaan.

Jäsenvaltiot voivat tietyissä muissa kuin ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa säätää, että tietyn ajanjakson aikana jatkuvana suorituksena tapahtuvat tavaroiden luovutukset tai palvelujen suoritukset on katsottava loppuunsaatetuiksi vähintään yhden vuoden välein.”.

(3) Korvataan 66 artiklan c alakohta seuraavasti:

”c) jos laskua ei laadita tai jos se laaditaan myöhässä viimeistään verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15. päivänä.”.

(4) Poistetaan 67 artikla.

(5) Lisätään VI osaston 2 lukuun 67 a artikla seuraavasti:

”67 a artikla

Edellä 64 artiklan 1 kohtaa, 64 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa, 65 artiklaa ja 66 artiklaa ei sovelleta, kun muuhun kuin lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltioon lähetettyjä tai kuljetettuja tavaroita luovutetaan 138 artiklassa säädettyjä edellytyksiä noudattaen arvonlisäverosta vapautettuina tai kun verovelvollinen siirtää tavaroita arvonlisäverosta vapautettuina toiseen jäsenvaltioon yrityksensä tarpeita varten.”.

(6) Korvataan 68 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Tavaroiden yhteisöhankinta on katsottava suoritetuksi ja arvonlisäverosaatava katsottava syntyneeksi sinä hetkenä, jona vastaavat tavarat luovutetaan asiaankuuluvan jäsenvaltion alueella.”.

(7) Poistetaan 69 artikla.

(8) Lisätään 167 a artikla seuraavasti:

”167 a artikla

1. Kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy maksua vastaanotettaessa, jäsenvaltiot voivat säätää, että vähennysoikeus syntyy joko silloin, kun tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan, tai silloin, kun lasku laaditaan.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää valinnaisen järjestelyn mukaisesti, että verovelvollisten on seuraavien ehtojen täyttyessä lykättävä vähennysoikeutta siihen asti, kun arvonlisävero on maksettu luovuttajalle tai suorittajalle:

a) verovelvollinen tilittää myynnistä suoritettavan arvonlisäveron luovutuksistaan tai suorituksistaan vasta sitten, kun verovelvollinen on tosiasiallisesti vastaanottanut maksut hankkijoiltaan;

b) verovelvollisen vuotuinen liikevaihto on enintään 2 000 000 euroa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvonlisäverokomitealle ensimmäisen alakohdan nojalla toteutetuista kansallisista lainsäädäntötoimenpiteistä.”.

(9) Muutetaan 178 artikla seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) edellä 168 artiklan a alakohdan mukaisen tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevan vähennyksen osalta XI osaston 3 luvun 3–6 jakson mukaisesti tehdyn laskun hallussapitoa;”.

b) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) edellä 168 artiklan c alakohdassa mukaisen tavaroiden yhteisöhankintoja koskevan vähennyksen osalta verovelvollisen suorittamista tavaroiden yhteisöhankinnoista maksettavan arvonlisäveron laskemiseksi tarvittavien kaikkien tietojen mainitsemista 250 artiklassa säädetyssä arvonlisäveroilmoituksessa sekä XI osaston 3 luvun 3, 4 ja 5 jakson mukaisesti tehdyn laskun hallussapitoa;”.

c) Korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) XI osaston 3 luvun 3–6 jakson mukaisesti tehdyn laskun hallussapitoa ja kunkin jäsenvaltion määräämien muodollisuuksien noudattamista, jos verovelvollinen on hankkijana velvollinen maksamaan arvonlisäveron 194–197 ja 199 artiklaa sovellettaessa.”.

(10) Korvataan 180 artikla seuraavasti:

”180 artikla

Jäsenvaltiot voivat antaa verovelvolliselle luvan tehdä vähennys, jota ei ole tehty 178 ja 179 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on määritettävä edellytykset ja säännöt, joiden mukaisesti tällainen lupa myönnetään.”.

(11) Poistetaan 181 ja 182 artikla.

(12) Korvataan 197 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) verovelvollisen, joka ei ole sijoittautunut tavaroiden vastaanottajan jäsenvaltioon, laatima lasku on tehty 3 luvun 3–5 jakson mukaisesti.”.

(13) Lisätään 218 a artikla seuraavasti:

”218 a artikla

Jäsenvaltiot eivät voi tässä luvussa ja 4 luvussa säädettyjen velvoitteiden ja muodollisuuksien lisäksi kohdistaa verovelvollisiin muita laskujen laatimiseen tai tallentamiseen liittyviä velvoitteita tai muodollisuuksia riippumatta siitä, tapahtuuko laskujen lähettäminen tai saataville asettaminen sähköisesti vai lähetetäänkö laskut paperilla.”.

(14) Lisätään XI osaston 3 luvun 3 jaksoon 219 a artikla seuraavasti:

”219 a artikla

1. Laskujen laatimiseen on sovellettava sen jäsenvaltion sääntöjä, joka antoi asianomaiselle verovelvolliselle arvonlisäverotunnisteen, jota käyttäen verovelvollinen luovutti tavaran tai suoritti palvelun.

Jos tällaista tunnistetta ei ole, on sovellettava sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa luovuttajalla tai suorittajalla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta luovutus tai suoritus tapahtuu, tai jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa luovuttajan tai suorittajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka sijaitsee tai jossa luovuttajan tai suorittajan on oltava rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi.

2. Kun luovutuksen tai suorituksen vastaanottava hankkija on sijoittautunut muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, josta luovutus tai suoritus tapahtui, ja hankkija on veronmaksuvelvollinen, laskun laatimiseen on sovellettava sen jäsenvaltion sääntöjä, joka antoi arvonlisäverotunnisteen, jota käyttäen tavara luovutettiin tai palvelu suoritettiin hankkijalle.”.

(15) Muutetaan 220 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 2 kohta.

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4) maksuista, jotka on maksettu verovelvolliselle ennen 1 kuin kohdassa tarkoitettu tavaroiden luovutus tehtiin tai saatiin päätökseen;”.

(16) Lisätään 220 a artikla seuraavasti:

”220 a artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvollinen laatii yksinkertaistetun laskun seuraavissa tapauksissa:

a) tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen veron peruste on alle 200 euroa;

b) laadittu lasku on tosite tai ilmoitus, jota pidetään laskuna 219 artiklan nojalla;

c) tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus on vapautettu verosta ilman edellisessä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämisoikeutta ja laskun laatimisen varmistamiseen velvoitettu verovelvollinen on merkitty arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa verotuspaikka sijaitsee.

Ensimmäisen kohdan c alakohtaa ei sovelleta, kun myös asianomainen tavaroiden luovutus on vapautettu verosta 138 artiklan nojalla.”.

(17) Korvataan 221, 222 ja 223 artikla seuraavasti:

”221 artikla

Jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille velvoitteen laatia yksinkertaistettu lasku muista kuin 220 artiklassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista ja palveluiden suorituksista, kun kyseessä olevien tavaroiden tai palveluiden luovutus- tai suorituspaikka sijaitsee niiden alueella.

222 artikla

Lasku on laadittava viimeistään verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15. päivänä.

223 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että verovelvollinen laatii kokoomalaskun, jossa on tiedot useista erillisistä tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista, jos kyseisessä kokoomalaskussa mainituista luovutuksista tai suorituksista syntyy arvonlisäverosaatava saman kalenterikuukauden aikana.

(18) Poistetaan 224 ja 225 artikla.

(19) Muutetaan 226 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4) edellä 214 artiklassa tarkoitettu hankkijan arvonlisäverotunniste;”.

b) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7) arvonlisäverosaatavan syntymispäivä, jos se on eri kuin laskun laatimispäivä, tai jos arvonlisäverosaatavan syntymispäivää ei tiedetä, viittaus asianomaiseen verotettavaan tapahtumaan;”.

c) Lisätään 7 a kohta seuraavasti:

”7 a) kun arvonlisäverosaatava syntyy maksua vastaanotettaessa, päivä, jona tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan, jos luovutus- tai suorituspäivä on maksupäivää aiemmin;”.

d) Lisätään 10 a kohta seuraavasti:

”10 a) kun laskun laatii luovutuksen tai suorituksen vastaanottava hankkija luovuttajan tai suorittajan sijaan, merkintä ”itselaskutus”;”.

e) Korvataan 11 kohta seuraavasti:

”kun kyseessä on vapautus, merkintä” EX”;”.

f) Lisätään 11a kohta seuraavasti:

”11 a) kun hankkija on veronmaksuvelvollinen, maininta ”RC”;”.

g) Korvataan 13 kohta seuraavasti:

”13) kun matkatoimistojen erityisjärjestelmää sovelletaan, viittaus 306 artiklaan;”.

h) Korvataan 14 kohta seuraavasti:

”14) kun jotakin käytettyjen tavaroiden ja taide-, keräily- tai antiikkiesineiden erityisjärjestelmää sovelletaan, viittaus soveltuvin osin 313, 326 tai 323 artiklaan;”.

(20) Lisätään 226 a ja 226 b artikla seuraavasti:

”226 a artikla

Kun laskun laatii verovelvollinen, joka luovuttaa tavaran tai suorittaa palvelun veronmaksuvelvolliselle hankkijalle, verovelvollinen voi jättää merkitsemättä 226 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa tarkoitetut tiedot ja merkitä niiden sijaan luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen arvon viittamaalla niiden määrään tai laajuuteen ja niiden luonteeseen.

226 b artikla

Edellä 220 a ja 221 artiklan nojalla laadittuihin yksinkertaistettuihin laskuihin on merkittävä ainoastaan seuraavat tiedot:

a) laatimispäivä;

b) tavarat luovuttavan tai palvelut suorittavan verovelvollisen tunnistetiedot;

c) luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen tunnistetiedot ja arvo;

d) maksettava tai hyvitettävä arvonlisäveron määrä taikka tiedot, joiden perusteella se voidaan laskea.”.

(21) Poistetaan 227 ja 228 artikla.

(22) Korvataan 230 artikla seuraavasti:

”230 artikla

Laskussa olevat määrät voidaan ilmoittaa minä valuuttana tahansa, jos maksettava tai hyvitettävä arvonlisäveron määrä ilmaistaan sen jäsenvaltion kansallisena valuuttana, jossa tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan, ja tällöin on käytettävä Euroopan keskuspankin sinä päivänä julkaisemaa valuuttakurssia, jona verosaatava syntyy, tai jos kyseisenä päivänä ei julkaista valuuttakurssia, Euroopan keskuspankin edellisenä päivänä julkaisemaa valuuttakurssia.”.

(23) Poistetaan 231 artikla.

(24) Muutetaan 232 artikla seuraavasti:

”232 artikla

Edellä 2 jakson säännösten nojalla laaditut laskut voidaan toimittaa paperilla tai ne voidaan toimittaa tai asettaa saataville sähköisesti.

(25) Poistetaan 233, 234 ja 235 ja 237 artikla.

(26) Muutetaan 238 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Arvonlisäverokomiteaa kuultuaan jäsenvaltiot voivat mahdollisesti vahvistamiensa edellytysten mukaisesti säätää, että seuraavissa tapauksissa on laskuihin merkittävä niiden alueella tapahtuvista tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista ainoastaan 226 b artiklan nojalla vaadittavat tiedot:

a) kun laskun määrä on yli 200 euroa, mutta enintään 400 euroa;

b) kun asianomaisen alan kauppa- tai hallintotapojen tai näiden laskujen laatimista koskevien teknisten olosuhteiden vuoksi kaikkia 226 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita on erityisen hankala noudattaa.”.

b) Poistetaan 2 kohta.

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa säädettyjä yksinkertaistettuja järjestelyjä ei sovelleta, kun laskut on laadittava 220 artiklan 3 kohdan nojalla tai kun tavaroiden verotettavan luovutuksen tai palvelujen verotettavan suorituksen toteuttaa verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, ja veronmaksuvelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelu suoritetaan.”.

(27) Poistetaan 239 ja 240 artikla.

(28) Korvataan 243 artikla seuraavasti:

”243 artikla

1. Jokaisen verovelvollisen on pidettävä rekisteriä niistä tavaroista, jotka se on lähettänyt tai kuljettanut tai jotka on sen puolesta lähetetty tai kuljetettu lähtöjäsenvaltion ulkopuolelle mutta yhteisön alueelle 17 artiklan 2 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja liiketoimia varten, jotka koskevat näiden tavaroiden arviointia tai niihin kohdistuvaa työtä taikka niiden väliaikaista käyttöä.

2. Jokaisen verovelvollisen on pidettävä riittävän yksityiskohtaista kirjanpitoa, jotta ne tavarat voidaan yksilöidä, jotka verovelvolliselle on lähettänyt toisesta jäsenvaltiosta kyseisessä jäsenvaltiossa arvonlisäverotunnisteen saanut verovelvollinen tai joku muu tämän puolesta ja jotka on käytetty palveluihin, joissa on kyse näiden tavaroiden arvioinnista tai näihin tavaroihin kohdistuvasta työstä.”.

(29) Korvataan 244 artikla seuraavasti:

”244 artikla

Jokaisen verovelvollisen, joka on velvollinen varmistamaan, että laskun laatii verovelvollinen itse tai hankkija tai laskun laatii jokin kolmas taho verovelvollisen nimissä tai puolesta, on varmistettava, että laskujen jäljennökset tallennetaan.

Jokaisen verovelvollisen, joka vastaanottaa laskun, on varmistettava että lasku tallennetaan.

Laskun tallentamiseen on sovellettava sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa verovelvollisella on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta tai jolle luovutus tai suoritus tapahtuu, tai jos tällaista paikkaa ei ole, sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa luovuttajan tai suorittajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka sijaitsee tai jossa luovuttajan tai suorittajan on oltava rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi.”.

(30) Poistetaan 245 artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

(31) Poistetaan 246 artiklan toinen kohta.

(32) Korvataan 247 artikla seuraavasti:

”247 artikla

Verovelvollisen on varmistettava, että laskut tallennetaan kuuden vuoden ajan.”.

(33) Poistetaan 248 artikla.

(34) Lisätään XI osaston 4 luvun 3 jaksoon 248 a artikla seuraavasti:

”248 a artikla

Jäsenvaltiot, joissa vero on maksettava, voivat valvontaa varten vaatia, että tietyt laskut on käännettävä niiden viralliselle kielelle.”.

(35) Korvataan 249 artikla seuraavasti:

”249 artikla

Kun verovelvollinen tallentaa laatimansa tai vastaanottamansa laskut sähköisesti ja varmistaa, että asianomaiset tiedot asetetaan saataville verkossa, verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ja, kun arvonlisävero on maksettava toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valvontaa varten oikeus saada laskut saataville, kopioida ne ja käyttää niitä.”.

(36) Korvataan 272 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot eivät voi vapauttaa ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja verovelvollisia 3 luvun 3–6 jaksossa ja 4 luvun 3 jaksossa säädetyistä laskutusvelvollisuuksista.”.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

   Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2013.

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja